

Thư Số 157B Gửi Người Lính Quân Đội Nhân Dân Việt Nam.

Phạm Bá Hoa

Tôi là người Việt Nam. Chào đời năm 1930 tại Đại Ngãi, quận Kế Sách, tỉnh Sóc Trăng. Phục vụ quân lực Việt Nam Cộng Hòa từ ngày 12/5/1954 đến Giờ Thứ 25 ngày 30/4/1975. Sau ngày tang thương này, nhóm cầm quyền Việt Cộng đẩy tôi -và đồng đội của tôi- vào trại tập trung Long Giao (Long Khánh) ngày 14/6/1975, chuyển đến trại tập trung Suối Máu (Biên Hòa) tháng 10/1975 trên đất Nam, chuyển đến trại tập trung Yên Bái (Hoàng Liên Sơn) trên đất Bắc ngày 16/6/1976, chuyển xuống trại tập trung Nam Hà (Hà Nam Ninh) tháng 4/1978, ra khỏi trại tập trung ngày 9/9/1987 về đến nhà ở Sài Gòn chiều ngày 12/9/1987. Rời khỏi Việt Nam ngày 29/3/1991 trong đợt HO5 sang Thái Lan làm thủ tục, và chiều ngày 5/4/1991 đặt chân đến Hoa Kỳ tị nạn Việt Cộng. Tôi chưa bao giờ, và sẽ không bao giờ về Việt Nam khi Việt Cộng độc tài còn cai trị quê hương tôi.

Tuy tên Quốc Gia và Quân Lực mà tôi phục vụ không còn nữa, nhưng **linh hồn trong quốc kỳ nền vàng ba sọc đỏ vẫn nguyên vẹn trong tôi, và tôi không bao giờ quên chuỗi tội ác mà các nhóm cầm quyền Việt Cộng đã gây ra cho Dân Tộc và Tổ Quốc Việt Nam từ ngày 2/9/1945 đến nay.**

Ước mơ của tôi là được trở về Việt Nam sống trên quê hương cội nguồn của mình dưới chế độ dân chủ tự do. Vì vậy mà ước mơ đó luôn thúc đẩy tôi chọn lọc các tin tức và đưa vào nội dung này, giúp Các Anh và những thành phần yêu chuộng dân chủ tự do có nét nhìn rộng hơn và rõ hơn, về chế độ độc tài + gian trá + tự cao + tham nhũng, về những sự kiện trên thế giới liên quan trực tiếp lẫn gián tiếp đến mục tiêu ngăn chặn tham vọng thống trị thế giới của Trung Cộng, mà Hoa Kỳ và một số quốc gia phát triển đang thực hiện. Và khi nhóm cầm quyền Việt Cộng suy yếu đến hỗn loạn, hoặc Trung Cộng bị suy yếu đến mức mà nhóm cầm quyền Việt Cộng không thể dựa được nữa, đó là cơ hội cho Các Anh và toàn dân đứng lên giành lại Quyền Làm Người của mình, nối tiếp dòng lịch sử oai hùng của dân tộc từ ngàn năm trước.

Là Người Lính trong Quân Đội gắn liền với hai chữ "Nhân Dân", phải hiểu là Các Anh có trách nhiệm bảo vệ Nhân Dân, bảo vệ Tổ Quốc, **vì Tổ Quốc với Nhân Dân là trường tồn**, trong khi đảng cộng sản hay bất cứ đảng nào cầm quyền cũng chỉ một giai đoạn của lịch sử. Ngay cả Cộng Sản Quốc Tế là Liên Xô như đang chờ nắm quyền thống trị thế giới vô sản, đã phải sụp đổ từ đầu năm 1991 vì bản chất độc tài độc ác của cộng sản. Cộng sản Liên Xô sụp đổ, kéo theo nhóm quốc gia cộng sản vùng Đông Châu Âu cùng sụp đổ.

Chưa hết, Các Anh hãy nhớ lại vào nửa thế kỷ trước đó, phát xít Đức bắt đầu chiến tranh xâm lăng Ba Lan từ tháng 10/1939 và chiếm gần hết Châu Âu, trong khi phát xít Nhật bắt đầu chiến tranh với Hoa Kỳ từ tháng 12/1941 và chiếm gần hết các quốc gia vùng Đông Nam Châu Á, nhưng đến nửa cuối năm 1945 thì cả Đức lẫn Nhật phải gục ngã -vì họ là chế độ độc tài với tham vọng thống trị thế giới, không thể tồn tại dài lâu- trước thế giới tự do do Hoa Kỳ dẫn đầu. Và nội dung tôi gửi đến Các Anh được đặt trên

bản đó.

Xin nói thêm cho rõ. Với những bài văn bài thơ của các tác giả ở trong nước, tôi xin sử dụng chữ viết truyền thống thay thế chữ viết thời Việt Cộng, ngoại trừ những nhóm chữ thời Việt Cộng mà tôi không hiểu nghĩa.

Với lá thư này, tôi tóm lược những bản tin liên quan đến:

1. Việt Cộng với Trung Cộng thắt chặt bang giao quốc phòng.
2. Nội bộ Việt Cộng:
 - a. Kiến nghị khẩn cấp về cải cách thể chế.
 - b. Việt Nam có quá nhiều ngày truyền thống.
 - c. Việt Nam có quá nhiều huyện và xã.

1. Việt Cộng với Trung Cộng thắt chặt bang giao quốc phòng.

Ngày 24/10/2024, ông **Trương Hựu Hiệp** (Zhang Youxia) -Phó Chủ Tịch Quân Ủy Trung Ương của Trung Cộng- đến Việt Nam theo lời mời của **Bộ Trưởng Quốc Phòng Việt Cộng** Phan Văn Giang. Trong chuyến sang Việt Nam hai ngày, có 3 nhà cầm quyền cao nhất của Việt Cộng đón tiếp ông, là Tổng Bí Thư Tô Lâm, Chủ Tịch Nước Lương Cường, và Thủ Tướng Phạm Minh Chính.

(hình ông Trương Hựu Hiệp tại Diễn Đàn Hải Quân Tây Thái Bình Dương tại Thanh Đảo, Trung Cộng, ngày 22/04/2024. AFP)

Ngày 26/10/2024, thông báo của **Bộ Quốc Phòng Trung Cộng** đăng trên báo Hồng Kông South China Morning Post, như sau: *“**Tướng Trương Hựu Hiệp** bày tỏ mong muốn thúc đẩy bang giao quân sự song phương được phát triển lành mạnh và ổn định. Trong dịp này, hai bên cùng ký kết **Ý Định Thư** giữa hai Bộ Quốc Phòng Việt Cộng và Trung Cộng, với nội dung tăng cường hợp tác quốc phòng, và **một Thỏa Thuận** về hợp tác phòng thủ biên giới”.*

Hồi **tháng 4/2024**, ông **Đổng Quân** (Dong Jun) -Bộ Trưởng Quốc Phòng Trung Cộng- công du Việt Nam, và Bộ Quốc Phòng hai bên cùng ký **Bản Ghi Nhớ** về thiết lập đường giây nóng giữa Bộ Tư Lệnh Chiến Khu Nam Bộ của Trung Cộng với Hải Quân Việt Cộng, trong mục đích kiểm soát những rủi ro xung đột trên Biển Đông.

Ông Trương Hựu Hiệp chào đời năm 1950, ông được tái bổ nhiệm sau đại hội đảng Trung Cộng năm 2022, dù quá tuổi về hưu.

Theo nhận định của **chuyên gia Lyle J. Morris**, Trung Tâm Nghiên Cứu Trung Cộng thuộc Asia Society Policy Institute:

*“**Tướng Trương Hựu Hiệp** được coi là một trong những người thân tín nhất của Chủ Tịch Trung Cộng Tập Cận Bình, và chuyến công du của ông tại Việt Nam, nhằm mục đích thắt chặt bang giao giữa hai quốc gia về chính trị và quốc phòng.*

*“Trong quân đội Trung Cộng, **Tướng Hiệp** được coi là cấp chỉ huy quân sự kỳ cựu, có kinh nghiệm trận mạc, từng tham gia cuộc chiến tranh biên giới Việt - Trung năm 1979. Nhân vật số hai của Quân Ủy Trung Ương Trung Cộng, cũng có mối liên hệ thân thiết lâu đời với ông Tập Cận Bình. Vì thân phụ của **Trương Hựu Hiệp** -**Tư Lệnh Quân Đoàn Đông Bắc**- trước khi đảng giành được quyền lực trên đại lục, trong khi **Tập Trọng Huân** -cha của Tập Cận Bình- là **chính***

ủy của Quân Đoàn này. Vậy, chuyến sang Việt Nam của Tướng Trương Hựu Hiệp vào lúc này, ắt hẳn phải mang đến nhóm cầm quyền Việt Cộng những thông điệp quan trọng của ông Tập Cận Bình”.

Nhận định của **ông Zhu Feng** -chuyên gia về bang giao quốc tế của Trung Cộng thuộc khoa nghiên cứu quốc tế Viện Đại Học Nam Kinh- do báo Hoa Nam Buổi Sáng (SCMP) trích dẫn, như sau:

“Bắc Kinh có thể tìm cách thiết lập một mô hình Việt Nam, để giảm bớt căng thẳng với các quốc gia khác về tranh chấp trên Biển Đông, để tránh tình trạng đối đầu như đã và đang diễn ra với Philippines, một bên yếu sách khác về Biển Đông. Việc cải thiện bang giao với Việt Nam, có thể giúp ngăn chặn các tranh chấp chủ quyền trên Biển Đông, trở thành một nguồn gây bất ổn trong khu vực, và ảnh hưởng đến an ninh của Trung Cộng”.

“Trên thực tế, chuyến đi Việt Nam của Tướng Trương Hựu Hiệp, diễn ra khoảng một tháng sau biến cố tàu công vụ Trung Quốc bị cáo buộc tấn công tàu cá Việt Nam tại quần đảo Hoàng Sa mà Hà Nội đòi hỏi chủ quyền, trong khi Bắc Kinh kiểm soát trên thực tế. Cuộc tấn công đó khiến 10 thủy thủ Việt Nam bị thương, trong đó có hai người bị thương nặng, tàu bị đập phá và tước đoạt trang thiết bị. Nhà cầm quyền Việt Nam coi đó là một bước leo thang mới trong các hành động bạo lực của Trung Quốc với ngư dân Việt Nam hoạt động trên Biển Đông. Đây cũng được coi là một hành động tiêu biểu cho “chiến thuật vùng xám” của Trung Quốc trên Biển Đông”.

“Tình hình Biển Đông trong thời gian gần đây có quá nhiều thay đổi, đặc biệt là Philippines tăng cường hợp tác với Hoa Kỳ, và trực tiếp tuyên chiến với “chiến thuật vùng xám” của Trung Quốc từ đầu năm 2024 này. Philippines đã ngay lập tức lên án các hành động bạo lực của Trung Quốc nhắm vào ngư dân Việt Nam ở quần đảo Hoàng Sa. Cũng trong thời gian này, Việt Nam có một số bước tiến trong bang giao với Hoa Kỳ trong lãnh vực quốc phòng, nhân chuyến công du của Tướng Phan Văn Giang -Bộ Trưởng Quốc Phòng Việt Nam- hồi tháng 9/2024. Nói tiếp sự kiên mà Hoa Kỳ với Việt Nam nâng cao mức bang giao về hợp tác chiến lược toàn diện trong năm 2023”.

Theo **chuyên gia Malcolm Davis** -nhà phân tích cao cấp thuộc Viện Chính Sách Chiến Lược Australia- nhận định, và đăng trên báo Hoa Nam Buổi Sáng (SCMP):

*“Chính sách của Trung Cộng hiện nay là tăng cường sách lược “chia để trị”, xoa dịu Việt Cộng nhằm tách Việt Cộng ra khỏi các “nỗ lực lập một mặt trận chống lại các hoạt động bành trướng của Trung Cộng trên Biển Đông”, bằng cách ký **một thỏa thuận** hợp tác về an ninh với Việt Cộng. Với thỏa thuận đó, có thể Trung Cộng làm cho Việt Cộng giảm bớt sự ủng hộ Philippines, ngay cả khi Trung Cộng hung hăng với Philippines, như trường hợp tại Bãi Cỏ Mây, nơi mà nhiều năm nay Trung Cộng luôn gia tăng áp lực”. (tóm lược bài của Trọng Thành trong e-mail tmyloan@ ... ngày 31/10/2024)*

2. Nội bộ Việt Cộng:

a. Kiến nghị khẩn cấp về cải cách thể chế.

Hà Nội, ngày 3 tháng 11 năm 2024

Kính gửi:

- Tổng Bí Thư Đảng Cộng sản Việt Nam,
- Quốc Hội nước CHXHCN Việt Nam,

- Chủ tịch Nước CHXHCN Việt Nam,
- Chánh Phủ nước CHXHCN Việt Nam.

Kính thưa quý vị,

Chúng tôi đồng ý với nhận định của **Tổng Bí Thư Tô Lâm** phát biểu ngày **21/10/2024** tại Quốc Hội về thể chế chính trị, nhân sự, và cơ sở hạ tầng, **trong đó thể chế là điểm nghẽn trọng yếu của sự phát triển**. Chúng tôi, gồm các tổ chức xã hội dân sự và các cá nhân cùng ký tên dưới đây, gửi đến Quốc Hội và Chánh Phủ, kiến nghị khẩn cấp nhằm kêu gọi sự tôn trọng tối đa pháp quyền, đặc biệt là Điều 25 và Điều 27 trong Hiến Pháp 2013, cũng như các cam kết với quốc tế mà Việt Nam đã ký.

Chúng tôi tin tưởng rằng, sự tôn trọng và thực hiện đúng theo Hiến Pháp, đặc biệt là tuân thủ các cam kết với quốc tế về quyền con người, là nền tảng vững chắc để xây dựng một xã hội công bằng, dân chủ, và văn minh.

Một là, cần thiết phải thực hiện Điều 25 và Điều 27 trong Hiến Pháp 2013

Điều 25, bảo đảm các quyền căn bản của công dân như quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, hội họp, lập hội, và biểu tình trong khuôn khổ pháp luật. **Điều 27** khẳng định công dân có quyền tham gia ứng cử bầu cử. Đây không chỉ là các quyền chính đáng của công dân, mà còn là những điều kiện tiên quyết để người dân tham gia vào công cuộc phát triển, và giám sát xã hội.

Thực hiện Điều 25 và Điều 27 một cách minh bạch và hiệu quả, sẽ tạo ra một môi trường mà tiếng nói của người dân được lắng nghe và tôn trọng, từ đó giảm thiểu những bất cập, thúc đẩy sự đồng thuận xã hội, và xây dựng niềm tin vào chính quyền. Hơn nữa, một hệ thống bầu cử tự do và công bằng, sẽ giúp lựa chọn được những đại biểu tài đức, những người thực sự có năng lực và tâm huyết vì sự phát triển của quốc gia.

Hai là, tôn trọng cam kết với quốc tế về quyền con người.

Việt Nam là thành viên của Liên Hiệp Quốc, và đã phê chuẩn nhiều công ước quốc tế quan trọng, trong đó có Công Ước Quốc Tế về các Quyền Dân Sự và Chính Trị (ICCPR), và Công Ước Quốc Tế về các Quyền Kinh Tế, Xã Hội, và Văn Hóa (ICESCR). Những cam kết này thể hiện một lời hứa với quốc tế về bảo vệ và tôn trọng các quyền con người, và đây cũng là cơ sở để cộng đồng quốc tế đánh giá sự tiến bộ trong công cuộc cải cách xã hội và pháp lý của Việt Nam.

Tôn trọng các Công Ước Quốc Tế, đồng nghĩa với việc Việt Nam cần rà soát và điều chỉnh các quy định pháp luật trong nước phù hợp với các chuẩn mực quốc tế. Điều này cũng sẽ khẳng định uy tín của Việt Nam trên trường quốc tế, thể hiện tinh thần trách nhiệm trong việc thực hiện các cam kết quốc tế mà chúng ta đã ký kết.

Ba là, kiến nghị về rà soát và sửa đổi các quy định vi hiến và vi phạm cam kết quốc tế.

Để thực hiện đúng theo tinh thần thượng tôn pháp luật, chúng tôi kiến nghị Chánh Phủ và Quốc Hội sớm rà soát toàn diện hệ thống pháp luật, bãi bỏ các quy định vi hiến, đặc biệt là những nghị định cũng như chỉ thị có tính chất hạn chế quyền tự do của công dân. Điển hình là Điều 10 trong Nghị Định 126 ngày 8/10/2024, quy định cấm công dân ghi hình Cảnh Sát Giao Thông làm việc nơi công cộng... Những quy định này vi phạm Điều 25 Hiến Pháp, và cam kết quốc tế của Việt Nam về quyền con người.

Những quy định trên, không chỉ giới hạn quyền tự do của công dân, mà còn gây ảnh hưởng đến tính minh bạch của xã hội, làm giảm niềm tin của người dân vào chính quyền, và tác động tiêu cực đến hình ảnh của Việt Nam trong mắt bạn bè quốc tế. Chúng tôi mong muốn Bộ Tư Pháp, với trách nhiệm bảo đảm sự tuân thủ pháp luật, sẽ nhanh chóng rà soát và loại bỏ các quy định vi hiến, cũng như vi phạm các cam kết về nhân quyền với quốc tế mà Việt Nam đã cam kết.

Bốn là, thực hiện lộ trình đổi mới lần hai.

Chúng tôi kêu gọi Chính Phủ và Quốc Hội công bố một lộ trình đổi mới lần hai, bao gồm các chương trình hành động cụ thể với mục tiêu và thời gian thực hiện rõ ràng. Điều này sẽ tạo điều kiện cho công chúng và các tổ chức xã hội có thể giám sát, ủng hộ, và đồng hành cùng Chính Phủ trong thời gian thực hiện đổi mới.

Lộ trình đổi mới lần hai, cần ưu tiên đến các vấn đề cải cách thể chế, bao gồm xây dựng một hệ thống pháp luật công bằng, bảo vệ quyền lợi của công dân, và bảo đảm tính minh bạch trong quản trị. Điều này không chỉ giúp giải quyết những điểm nghẽn hiện tại, mà còn đặt nền móng vững chắc cho một xã hội ổn định và phát triển bền vững trong tương lai.

Và năm là, cải cách hệ thống bầu cử để bảo đảm tính công bằng và minh bạch.

Để đáp ứng Điều 27 Hiến Pháp, chúng tôi kiến nghị Chính Phủ thực hiện cải cách hệ thống bầu cử, bảo đảm sự công bằng và minh bạch trong thời gian bầu cử, để mỗi công dân đều có quyền tham gia và được đại diện một cách chính đáng. Hệ thống bầu cử công bằng, là một trong những phương thức hữu hiệu nhất để loại bỏ các phần tử yếu kém năng lực trong bộ máy, đồng thời thúc đẩy sự phát triển của quốc gia.

Với tất cả những lý do trên, chúng tôi kiến nghị Quốc Hội và Chính Phủ, nhanh chóng thực hiện các biện pháp cải cách pháp lý, bao gồm thực hiện đầy đủ Điều 25 và Điều 27 trong Hiến Pháp 2013, cũng như các cam kết nhân quyền với quốc tế. Việc này không chỉ bảo đảm quyền lợi của công dân, mà còn tạo điều kiện cho đất nước phát triển ổn định và bền vững, giúp Việt Nam hội nhập sâu rộng hơn vào cộng đồng quốc tế.

Chúng tôi tin rằng, với một xã hội tôn trọng pháp quyền và tôn trọng các cam kết quốc tế, Việt Nam sẽ ngày càng phát triển, trở thành một quốc gia văn minh, tiến bộ, và thịnh vượng, xứng đáng với kỳ vọng của người dân và cộng đồng quốc tế.

Xin trân trọng cảm ơn.

Thay mặt các cá nhân và tổ chức xã hội dân sự:

Danh sách các tổ chức:

1. Lập Quyền Dân, ông **Nguyễn Khắc Mai**, đại diện.
2. Diễn Đàn Xã Hội Dân Sự, **Tiến sĩ Nguyễn Quang A**, đại diện.
3. Bauxite Việt Nam, **Giáo sư Nguyễn Huệ Chi**, đại diện.
4. Câu lạc bộ Nguyễn Trọng Vĩnh, **Giáo sư Nguyễn Đình Cống**, đại diện.
5. Câu lạc bộ Phan Tây Hồ, **Tiến sĩ Hà Sĩ Phu**, đại diện.
6. Câu lạc bộ Lê Hiếu Đằng, **Nhà báo Lê Phú Khải**, đại diện.
7. Câu lạc bộ Hoàng Quý, **ông Hoàng Đức Kiên**, đại diện.

Danh sách các cá nhân:

1. Ông Nguyễn Khắc Mai, Hà Nội. 2. Tiến sĩ Nguyễn Quang A, Hà Nội. 3. Nhà báo Lê Phú Khải, Sài Gòn. 4. Ông Võ Văn Thôn, nguyên Giám đốc Sở Tư Pháp, Sài Gòn. 5. Phó Giáo Sư Vũ Trọng Khải, Chuyên gia chính sách nông nghiệp, Sài Gòn. 6. Ông Mạc Văn Trang, Tiến Sĩ Tâm Lý Học, Sài Gòn. 7. Bà Nguyễn Thị Kim Chi, Nghệ sĩ, Sài Gòn. 8. Ông Pha Đắc Lữ, Nhà thơ, Sài Gòn. 9. Tiến sĩ Đinh Hoàng Thắng, nguyên Đại Sứ Việt Nam tại Hòa Lan, Hà Nội. **10.** Thiều Thị Tân, cựu tù Côn Đảo, Sài Gòn.

11. Nguyễn Huệ Chi, Giáo sư Ngữ văn, Hà Nội. **12.** Nguyễn Đình Nguyên, Tiến Sĩ Y Khoa, Australia. **13.** Nguyễn Mai Oanh, Thạc Sĩ Kinh tế Phát triển, Sài Gòn. **14.** Phan Hoàng Oanh, Tiến Sĩ Hóa, Sài Gòn. **15.** Lê Thân, nhà hoạt động xã hội, Sài Gòn. **16.** Huỳnh Sơn Phước, nguyên Phó Tổng Biên Tập báo Tuổi Trẻ, Sài Gòn. **17.** Kha Lương Ngãi, nguyên Phó Tổng Biên Tập báo Sài Gòn Giải Phóng, Sài Gòn. **18.** Hoàng Hưng, nhà thơ, Sài Gòn. **19.** Bùi Nghệ, Kỹ sư, Sài Gòn. **20.** Andre' Mendras -Hồ Cương Quyết- nhà giáo Pháp - Việt, Pháp quốc.

21. Lâm Ái, cựu giáo chức, Đà Lạt. **22.** Nguyễn Viện, nhà văn Sài Gòn. **23.** Trần Văn Hòa, Hải Phòng. **24.** Lê Quốc Hiến, Hải Phòng. **25.** Hoàng Đức Kiên, Hải Phòng. **26.** Lê Đình Nam, Hải Phòng. **27.** Hoàng Văn Định, Hải Phòng. **28.** Lại Thị Ánh Hồng, Sài Gòn. **29.** Nguyễn Hoàng Ngân, Quận 7, Saigon. **30.** Nguyễn Hữu Thao, cựu quân nhân QĐNDVN, Sofia Bulgaria.

31. Mai Văn Võ, Nam Định, cựu quân nhân Quân Đội Nhân Dân Việt Nam. **32.** Luật sư Vũ Đức Khanh, Ottawa, Ontario, Canada. **33.** Phaolô Nguyễn Thái Hợp, nguyên Giám mục Giáo phận Hà Tĩnh. **34.** Hoàng Dũng, Phó Giáo Sư Tiến Sĩ, Saigon. **35.** Trần Đức Đôn, lão nông, Texas, Hoa Kỳ. **36.** Duong Tung . **37.** Lê Văn Tú, Quận Tân Bình, Saigon. **38.** Nguyễn Văn Lý, Cựu giáo chức, doanh nhân Quảng Nam - Đà Nẵng. **39.** Trần Minh Thảo, nhà văn, Lâm Đồng. **40.** Ngô Văn Hải, thành phố Yên Bái.

41. Nguyễn Đức Thủy, cựu chiến binh giai đoạn chống Trung Quốc xâm lược, Điện Biên. **42.** Nguyễn Công Chính, cựu quân nhân Quân Đội Nhân Dân Việt Nam, Binh đoàn 12. **43.** Nguyen Dinh Quang. **44.** Bùi Công Tự, hưu trí, Sài Gòn. **45.** Trần Văn Hai. **46.** Nguyễn Đình Ấm, nhà báo, Hà Nội. **47.** Lê Hậu. **48.** Trương Minh Đức, cựu quân nhân Quân Đội Nhân Dân Việt Nam, Cử Nhân Vật Lý. **49.** Kha Sỹ Pham. **50.** Thắng Phan.

51. Tâm Nguyễn Thị. **52.** Hoàng Văn Đạm. **53.** Thái Hiệp Thành. **54.** Nguyễn Hữu Lưu, Kỹ Sư, Hà Nội. **55.** Nguyễn Hoàng Ngân (Luke Nguyen), công dân Việt Nam, Saigon. **57.** Bùi Thị Minh Hằng, thành phố Vũng Tàu. **58.** Liên Tra. **59.** Van Pham. **60.** Lương Trường Sơn.

61. Huỳnh Ngọc Chênh. **62.** Lê Thân, nhà hoạt động xã hội, Sài Gòn. **63.** Nguyễn Tiến Nam, cán bộ hưu trí, Tuyên Quang. **64.** Kim Quy. **65.** Võ Ngọc Hưng, Kỹ Sư, Đà Nẵng. **66.** Mai Văn Võ, cựu quân nhân Quân Đội Nhân Dân Việt Nam, Nam Định. **67.** Anton Tuấn. **68.** Nguyễn Hoàng Hưng. **69.** Nguyễn Vụ. **70.** Alain Dao. **71.** Nhung Cao. **72.** Vũ Thị Nho. **73.** Ngô Thị Thứ. **74.** Nguyễn Quý Đông **75.** Paul Nguyễn, Mục sư, Hà Nội, Việt Nam **76.** Vũ Thu Uyên, Hà Nội.

(Kiến nghị này trong e-mail diendantuoihac@ ngày 7/11/2024)

Nhận định.

Nội dung kiến nghị của các tổ và những cá nhân đã ký tên, bày tỏ một ý tưởng dân chủ tự do thật sự khi chính phủ và Quốc Hội thực hiện đúng theo Hiến Pháp 2013, và thực hiện đúng với những gì đã cam kết với quốc tế mà Việt Nam là thành viên trong đó. Tôi nhìn nhận quý vị đại diện các tổ chức xã hội dân sự cũng như quý vị với tư cách cá nhân cùng ký tên vào bản kiến nghị, đã rất thẳng thắn khi nhìn vào thực trạng xã hội Việt Nam thời Việt Cộng, và can đảm trình

bày quan điểm -dựa theo bài phát biểu của Tổng Bí Thư tại Quốc Hội- với mong ước được cứu xét thực hiện.

Tôi nghĩ là nhà cầm quyền sẽ đọc kiến nghị này, nhưng tôi không nghĩ là họ sẽ cứu xét, vì bản chất của đảng cộng sản là dối trá. Họ phát biểu những nhóm chữ như những nhân vật lãnh đạo chế độ dân chủ tự do phát biểu, nhưng cách hiểu của họ thì khác. Bằng chứng là những quy định trong Hiến Pháp về nhân quyền, về quyền con người đúng nghĩa với dân chủ tự do, nhưng những văn kiện thi hành trong xã hội thì khác, vì vậy mà nội dung kiến nghị yêu cầu rà soát và điều chỉnh các văn kiện vi phạm Hiến Pháp, nhà cầm quyền sẽ không cứu xét. Ngay cả quốc tế cũng nhận định rằng, những cam kết của Việt Cộng về nhân quyền, chỉ là lời hứa suông chứ không bao giờ thực hiện.

Nếu nhà cầm quyền Việt Cộng cứu xét và thực hiện theo kiến nghị -vì nội dung kiến nghị rất thực so với Hiến Pháp- chẳng khác nào giải tán đảng cộng sản và thành lập chế độ dân chủ tự do thật sự. Vì vậy mà tôi tin rằng, điều đó không bao giờ xảy ra, vì dân chủ tự do theo nghĩa của Việt Cộng là người dân phải dưới quyền kiểm soát của họ.

b. Việt Nam có quá nhiều “ngày truyền thống”.

Không có quốc gia nào trên thế giới có quá nhiều “**ngày truyền thống**” như nước ta. Ban bệ nào, ngành nghề nào cũng có ngày riêng, quân đội, công an, luật sư, nhà giáo, nhà báo, nhà may, nhà thổ, ..v.v.... Tất tần tật, đều tìm cách đặt ra một ngày nào đó để tự tôn, và được tôn vinh.

“**Ngày Nhà Giáo Việt Nam**”, có lẽ là ngày dễ nhớ nhất vì ai trong đời cũng là học sinh, không thì cũng là phụ huynh để “phải nhớ” mà cúng cô hồn cho yên thân cả cha mẹ lẫn con cái.

Tôi xin hỏi quý vị đồng nghiệp: “*Quý vị hãnh diện và hân hoan chào đón cái ngày này để làm gì? Một năm 365 ngày, được “tôn vinh” một ngày, rồi cả xã hội phải nhớ suốt 364 ngày có đáng không quý vị? Tôi nhìn quý vị xúng xính váy áo, ôm những bó hoa mua bằng máu và nước mắt của phụ huynh nghèo, quý vị nghiêng vai nghiêng cổ chụp những tấm hình để đăng lên facebook, rồi sau đó ngồi vào những mâm cỗ từ quỹ “tự nguyện” đóng góp của phụ huynh học sinh, mà tôi thấy như ăn phải miếng thịt ôi, chỉ chực nôn ra cho bằng sạch quý vị à”.*

Một đất nước không cần có ngày Người Cao Tuổi, chỉ cần ở đất nước này, người già không phải đi bán vé số, không đi nhặt ve chai bán từng đồng, đi xin ăn, hay bươi rác kiếm ăn.

Một đất nước không cần Ngày Trẻ Em, chỉ cần trẻ em không bị ấu dâm, trẻ em không bỏ học để đi kiếm sống, trẻ em không bị bạo hành, và trẻ không bị lạm dụng.

Một đất nước văn minh không cần có Ngày Phụ Nữ, chỉ cần họ không bị bạo hành, không bị phân biệt đối xử, không phải đi ngoại quốc làm con ở để hiếm sống.

Một đất nước không nên có các bà mẹ Anh Hùng, ba lần tiễn con đi, hai lần khóc thầm lặng lẽ. Chúng mày có thương mẹ thì để mẹ sống yên bình bên các con mẹ. Chứ chúng mày tạo chiến tranh rồi bắt con mẹ lao vào cuộc chiến tranh phi nghĩa, ph nhân làm gì. Để rồi con mẹ

mất, mẹ sống với nỗi đau thắt ruột rồi chúng mày cấp cho mẹ cái bằng mẹ Việt Nam Anh Hùng. Mỗi dịp kỷ niệm ngày cướp chính quyền thì chúng mày lại đem **một thước rươi vải đỏ với cái hình thằng diệt chủng đến dúi vào tay mẹ**. Phụ nữ không cần anh hùng, phụ nữ chỉ cần cuộc sống an nhiên với chồng, với con thôi. Chúng mày không tạo ra chiến tranh tức là công đức vô lượng rồi.

Thầy Giáo Cô Giáo **không cần đến ngày tôn vinh nhà giáo**, chỉ cần ngành giáo dục trả lương cho họ đủ sống để họ không phải bắt học sinh đi học thêm, chỉ cần họ không đi học sinh đóng tiền học, chỉ cần họ không hỏi phụ huynh đóng quỹ lớp, chỉ cần họ không “vận động” phụ huynh đưa con đi chích VAC, họ chỉ cần chuyên tâm vào công việc chuyên môn thì tự khắc cả xã hội kính trọng họ, kính trọng từ ngày truyền đạt tri thức.

Quý vị hiểu mình cần phải làm gì rồi chứ? Muốn người khác tôn trọng mình, trước hết mình phải biết tự trọng. Lòng tự trọng từ đâu mà có?

Tự trọng, là không đủ tri thức thì không đứng trên bục giảng. **Tự trọng**, là thầy nghề giáo không đủ sống, mạnh dạn bước ra khỏi ngành, chứ không phải cào cấu phụ huynh cho đầy hũ gạo nhà mình. **Tự trọng**, là thầy sai trái, bắt công phải lên tiếng, chứ không hùa theo lũ lãnh đạo bóp cổ phụ huynh và học sinh. **Tự trọng**, là bị cử đi làm “nhiệm vụ chính trị” phải biết phản đối. **Tự trọng**, là thầy trường lạm thu phải đứng về phía phụ huynh. **Tự trọng**, là không cam lạng, nghe và làm theo những điều dối trá, sai quấy của cấp trên cốt để yên thân, vững ghế.

Chỉ cần quý vị làm được những điều trên, mỗi năm xã hội sẽ tôn vinh quý vị đủ 365 ngày, cộng với lòng yêu kính chân thành, không phải bằng những tấm thiệp ghi những câu hoa mỹ và bố mẹ chúng nó phải kẹp theo mấy tờ bạc, những bó hoa tươi mua bằng những đoạn ruột héo, những cái hộp đựng vải mảnh vải áo dài, những coupon, những chai dầu thơm, sữa tắm..., mà bằng cả tấm lòng”. (tóm lược bài của Nhà Giáo Mai Thị Mùi trong e-mail drminhp@.... ngày 5/11/2024)

c. Việt Nam có quá nhiều huyện và xã.

Ngày 26/10/2024, Bà Phạm Thị Thanh Trà -Bộ Trưởng Bộ Nội Vụ Việt Cộng- phát biểu trong phiên họp thảo luận về tình hình kinh tế xã hội, để tổ chức lại hệ thống hành chính cấp huyện và xã, rằng:

“Chưa có quốc gia nào mà hệ thống tổ chức hành chính cấp huyện và cấp xã nhiều như Việt Nam chúng ta, dẫn đến bộ máy nhân sự quá lớn, và chi tiêu đến 62% ngân sách quốc gia, đến mức không còn tài chính để chi cho đầu tư. Vì vậy, đây là một chủ trương lớn, nhưng cũng khó khăn, phức tạp và nhạy cảm. Trong 54 địa phương đang trong diện sáp nhập huyện và xã, có 51 địa phương thực hiện, còn 3 địa phương do có những yếu tố không thể thực hiện được là Bình Phước, Điện Biên, và Lai Châu”.

“Ủy Ban Thường Vụ Quốc Hội đã ban hành Nghị Quyết cho 38 địa phương, và tiếp nhận hồ sơ của 10 địa phương. Chủ trương này sẽ giúp giảm được 9 đơn vị cấp huyện, và 562 đơn vị hành chính cấp xã”.

(hình bà Phạm Thị Thanh Trà)

“Theo tinh thần của Tổng Bí Thư sắp xếp bộ máy, trong đó có cả hệ thống hành chính Nhà Nước, Quốc Hội, Mặt Trận Tổ Quốc, các tổ chức chính trị xã hội, các cơ quan Đảng, đặc biệt là hệ thống hành chính. Vậy, các cấp các ngành cần một tinh thần sẵn sàng, vì không chỉ sắp xếp hành chính cấp huyện và cấp xã”

Có tiếp tục tăng lương hằng năm không?

Bà Bộ Trưởng Bộ Nội Vụ cho biết:

“Năm 2025 việc tăng lương có thể tạm thời dừng lại. Năm 2026, sẽ tiếp tục điều chỉnh mức lương để nâng cao đời sống người hưởng lương trong khu vực công, nhằm bảo đảm tương đồng với yêu cầu nhiệm vụ trong bối cảnh tình hình mới. Tới đây, Bộ Nội Vụ sẽ tiếp tục rà soát một số viên chức bất cập trên thực tiễn, như nhân viên hành chính sự nghiệp, giáo viên -nhất là giáo viên mầm non- và nhân viên y tế. Chúng tôi sẽ rà soát một cách tổng thể để đề nghị điều chỉnh phụ cấp cho phù hợp theo tinh thần Nghị Quyết của Bộ Chính Trị đã ban hành. Làm sao bảo đảm những viên chức mang tính đặc thù cần có sự quan tâm, ưu tiên hơn, để bảo đảm được đời sống của họ một cách tốt hơn”.(tóm lược bài trên báo TiềnPhong online ngày 26/10/2024)

Nhận định.

Nhìn lại hệ thống hành chính Việt Nam Cộng Hòa chúng tôi, Xã Trưởng, Quận Trưởng, Trưởng Ty, Tỉnh Trưởng, Chánh Sở, Giám Đốc, Tổng Giám Đốc, Cục Trưởng, Tổng Cục Trưởng, ..v.v..., hoàn toàn có trách nhiệm và quyền hạn của mình, khi thi hành nhiệm vụ cũng như thực hiện những sáng kiến của mình trong mục đích phát triển những lợi ích cho cơ quan đơn vị mà mình trách nhiệm, góp phần vào mục đích phát triển xã hội.

Trong khi đó, hệ thống tổ chức hành chính của Việt Nam thời Việt Cộng, chẳng những quá nhiều so với diện tích lãnh thổ, với khối nhân sự quá lớn so với nhu cầu thật sự trong điều hành. Vậy mà, bên cạnh mỗi viên chức đứng đầu tổ chức lớn nhỏ từ trung ương xuống đến nơi thấp nhất trong xã hội -ngay cả trong bệnh viện và trường học- đều có **“bộ phận của đảng”** với tên gọi thích hợp tùy theo tổ chức lớn nhỏ, trong **mục đích theo dõi và ra lệnh phải thi hành đúng đường lối chủ trương của đảng, vì đảng nắm quyền toàn bộ tổ chức lớn nhỏ.**

Trong những bệnh viện có khu đặc biệt dành riêng để điều trị những ông bà cầm quyền, bác sĩ than rằng: *“Không biết tôi có phải là bác sĩ hay không, mà phải chờ lệnh đảng mới được phép cho những ông bà bệnh nhân cao cấp uống thuốc?”* Tại trường học, nhà giáo than rằng: *“Tôi không được đứng thẳng làm người, thì làm sao tôi dạy học sinh làm người được!”*

Tại sao phải có “bộ phận của đảng” bên cạnh tất cả các tổ chức trong hệ thống hành chính? Tại vì cộng sản là chế độ độc tài, mà độc tài thì luôn luôn lo sợ mọi người chống đối, lật đổ họ. **Vì vậy mà “những bộ phận của đảng” tại tất cả các tổ chức với trách nhiệm kiểm soát chặt chẽ mọi hoạt động toàn xã hội để bảo vệ đảng.**

Kết luận.

Ông Mikhail Gorbachev - thời làm Tổng Bí Thư đảng cộng sản Liên Xô- đã nói: *“Tôi đã bỏ một nửa cuộc đời cho lý tưởng cộng sản, ngày hôm nay tôi phải đau buồn mà nói rằng: Đảng cộng sản chỉ biết tuyên truyền và dối trá”.*

Đức Đạt Lai Lạt Ma Tây Tạng đã nói: *“Cộng sản là loài cỏ dại, mọc trên hoang tàn của chiến tranh, là loài trùng độc, sinh sôi nảy nở trên rác rưởi của cuộc đời”.*

Bà Angela Merkel – thời làm Thủ Tướng Đức quốc- đã nói: “*Cộng sản đã làm cho người dân trở thành gian dối*”.

Ông Boris Yeltsin -Tổng Thống Nga- lúc đương thời đã nói: “*Cộng sản là không thể nào sửa chữa, mà phải đào thải nó*.”

Nhà văn Stéphane Courtois, tác giả quyển “*Livre Noir du Communisme*” (Sách đen về chủ nghĩa cộng sản), có đoạn: “... *Vượt trên mức độ tội ác cá nhân, các chế độ cộng sản cũng cố quyền hành bằng cách nâng việc tàn sát quần chúng lên hàng chính sách cai trị.... Sau đó, sự đàn áp thường ngày, sự kiểm duyệt mọi trao đổi tin tức, kiểm soát xuất nhập biên giới, trục xuất người ly khai... những ký ức về khủng bố tiếp tục đặt người dân trong tình trạng sợ hãi. Các quốc gia cộng sản đều trong qui luật này*”.

Những nhận định của các vị bên trên rất chính xác, là không có chế độ cộng sản nào dám nói thật cả, vì đâu có người dân nào chấp nhận sống với độc tài, vì vậy mà họ phải dối trá để buộc người dân phải tin họ, và lần lượt các nhóm cầm quyền Việt Cộng đã sử dụng chiến lược giáo dục dối trá để đào tạo những thế hệ thần dân tuân phục họ.

Các Anh nhìn kỹ lại các quốc gia cộng sản, có quốc gia nào mà người dân được đi học với nền giáo dục công dân lành mạnh, được sống tự do, được làm việc theo kiến thức của mình trong mục đích góp phần phát triển quốc gia, mà tổ chức nào từ trung ương xuống đến địa phương họ cũng gắn kèm hai chữ “**nhân dân**”. **Không có. Hoàn toàn không có.**

Vậy, các Anh hãy nhớ, “**Tự do**, không phải là điều đáng sợ, mà là nền tảng cho sự thịnh vượng của đất nước. **Không có dân chủ**, không thể có sự trỗi dậy và phát triển bền vững. **Muốn được sống trong Tự Do Dân Chủ, chính chúng ta phải tranh đấu**, vì Tự Do Dân Chủ không phải là quà tặng./.

Texas, ngày 20 tháng 11 năm 2024

Phạm Bá Hoa

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/phambahoa.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN
www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11700 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC